

متن پرسش

سلام علیکم: در حکمت ۲۷۰ نهج البلاغه موقعی که خلیفه عمر می‌خواست زبورهای کعبه رو در راه تجهیز سازی سپاه مسلمانان خرج کنه، حضرت علی (ع) اجازه این کار رو ندادند و فرمودند هنگامی که قرآن بر پیامبر (ص) نازل شد در مورد زبورهای داخل کعبه هیچ صحبتی نکرد و باقی گذاشت البته این باقی گذاشتن به خاطر فراموشی نیوده و کلا سکوت شده. حالا سوال بنده این هست که آیا تفسیری راجع به این موضوع وجود داره؟ دلیل اینکه زبورهای داخل کعبه باید دست نخورده باشه و در راه اسلام خرج نشه چی بوده؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در جریان این امر نیستم. موفق باشید